

D'Atzar capta la fugacitat del temps en el disc 'Les hores'

El trio format per Xavier Ballesteros, Jordi Rallo i Quim Ollé presentarà dijous el seu primer disc al Sunset ■ "L'atzar ens ha fet trobar, però la nostra música està molt elaborada: hi ha poc atzar"

Xavier Castellón
CAMALLERA

D'Atzar Trio, una formació creada per músics molt experimentats que tenen el seu local d'assaig a la Nau Còclea de Camallera, ha publicat el seu primer disc, *Les hores* (Temps Record), i el presentarà en directe aquest dijous al Sunset Jazz Club de Girona (22 h, 6 euros). Si el que fa D'Atzar és o no jazz, no queda molt clar. Ells, per raons logístiques de classificació a internet, han triat la tampoc gaire precisa etiqueta de *world music*, sense estar-ne massa convençuts, la veritat.

"La mediterrània i l'orient, el tròpic i les neus del nord, els deserts i l'humit equador, els cels i els averns, els silencis australs, els vents atramuntats... Abraçar tantes latituds com siguem capaços de conquerir en la geografia dels sons." Aquest és l'objectiu que es marca, en el llibret del CD, aquest trio format per Xavier Ballesteros, guitarres; Jordi Rallo (tables, pandero,

D'Atzar Trio són, d'esquerra a dreta, Quim Ollé, Xavier Ballesteros i Jordi Rallo ■ CLARA GARÍ

gongs i percussions diverses) i Quim Ollé (flauta, flauta baixa i bansuri). Ballesteros i Rallo, establerts a l'Empordà, van començar ara fa tres anys a treballar en els temes de *Les hores* i al cap d'un any s'hi va incorporar Ollé. El concepte del disc era clar des del principi. "Sempre he tin-

gut una fixació amb el temps, la seva fugacitat i els canvis d'estat anímic que es poden produir durant un mateix dia: el temps interior que varia en funció de factors externs", explica Ballesteros. De fet, deu dels onze temes del disc són hores, amb subtítols explicatius:

L'hora inquieta (Al trajín nervioso de lo doméstico), *L'hora immòbil (Perquè el temps no fugi)*, *La mala hora (Homenatge a la foscor)*, *L'hora serena (Quan la mirada es fa horitzó)*... Hores que han quedat representades amb símbols a la portada del disc formant un rellot-

ge sense manetes, dissenyat per Nirvana Jiménez. Només hi ha un tema que no sigui una hora: *La veu interior (A la saviesa a cau d'orella)*.

El disc es va enregistrar en diverses sessions, al llarg d'un any i mig, "a foc lent i sense presses", a l'estudi 5Gram de Francesc

Ubanell, amb els tres músics tocant tots alhora. "Volem reivindicar la música en directe, perquè s'escolten molts enregistraments farcits de mentides, molta música que no és real. En canvi, el que hi ha en aquest disc és el mateix que s'escoltarà en directe", explica Rallo, que aporta als concerts l'únic tema que no apareix en el disc, *Imán*.

"L'atzar ens ha fet trobar: al Jordi el vaig conèixer fa tres anys, però fa trenta anys que segueixo la seva música, i va ser una amiga comuna qui ens va dir que érem veïns. En canvi, la nostra música està molt elaborada: hi ha poc atzar. Tots tres tenim una manera de treballar molt semblant, amb molta paciència i minuciositat", diu Ballesteros, que ve sobretot del món del flamenc i ha col·laborat amb guitaristes com ara Philip Catherine, Pepe Camacho, Toto Blanke i Horst Sohm. Rallo va treballar durant deu anys amb Maria del Mar Bonet i també ha compartit projectes amb Javier Mas (*Tamiz*), Enrique Morante i Els Trobadors. Quim Ollé va ser fundador de Vox Populi i el seu llarg currículum inclou des de l'Orquestra Barroca Catalana fins a Toti Soler. Junts a D'Atzar creen música "de manera visceral i per amor a l'art, perquè si comptessin les hores invertides, aquest projecte seria una ruïna". Les hores, sempre les hores. ■

Eduard Boada prepara el seu debut en solitari

L'excitant de Frenètic enregistra al Soundclub de Salt, amb Lluís Costa

X. Castellón
SALT

Eduard Boada, excantant del grup selvatà Frenètic, està enregistra al seu primer disc en solitari, amb Lluís Costa com a productor. "Després d'un temps de silenci musical m'he decidit a agrupar dins d'un disc un conjunt de cançons que he escrit

durant els últims anys. Algunes havia estat escrita per formar part d'un hipotètic tercer disc de Frenètic, d'altres són molt recents i totes comparteixen el denominador comú de ser cançons molt personals", afirma Boada en un comunicat. "Hi ha cançons d'amor, de lluita contra l'adversitat i també cròniques d'algunes nits que no oblidaré mai. També hi ha cançons que parlen sobre la frustració o la impossibilitat d'aconseguir un somni, cançons per dir adéu i alguna altra

Eduard Boada, entre Lluís Costa i Albert Ramos ■ RUBEN GARCIA

sense massa sentit, a mode de divertiment. Hi predominen les cançons lentes i els mitjos temps, però musicalment és variat, amb passatges acústics i d'altres més elèctrics", afegeix el cantant, que està acompanyat en aquesta nova aventura per Àngel Abad (bateria), Albert Ra-

mos (baix), Marc Sánchez (guitarra), Eduard Blavi (teclats), Xevi Colomer Chase (veus) i també Lluís Costa com a guitarrista.

"La decisió d'enregistrar un disc és fruit de la demanda de molta gent, i també és la victòria contra un sentiment d'apatia personal que havia fet que

m'anés apartant progressivament del circuit musical. Torno a tenir ganes de moure cançons i de trepitjar escenaris i espero que els micròfons siguin capaços de captar tot aquest neguit", diu Eduard Boada, que encara no té títol ni una data de sortida concreta per al seu disc. ■

Temporada Alta ha tingut 4.500 espectadors a l'Amèrica Llatina

Redacció
GIRONA

La quarta edició de Temporada Alta a l'Amèrica Llatina ha tingut prop de 4.500 espectadors en les 51 funcions programades -17 més que l'any passat- a les tres subseus del festival, Buenos Aires, Lima i Montevideo. A part de tres produccions catalanes -*Informe para una academia*, *El vacío del otro* i *Mi gran obra (un proyecto ambicioso)*-, s'hi han presentat propostes de Mèxic, Xile, l'Uruguai, el Perú i l'Argentina. Els actes paral·lels, entre aquests la festa d'inauguració i una taula rodona, van aplegar uns 800 participants. ■